fra Dybet.

Roman af

Frances Burnett.

Dansk ved P. Skovrøy.

(Fortsat.)

ock saa efter dem, til de var ude

er Ugler i Mosen," sagde han
ig. „En Arbejdspige og en
herre!" Gid Pokker have dem!
de de fine Herrer sige, hvis vi
er deres Tøse! Bare jeg havde
ende hende."

23. Kapitel.

ejen til Niggan frembyder in-
e Vandreren Bekvemmelighe-
Nat var den mildest talt uhyg-

er Midnat forvandledes Plask-
er havde holdt paa i flere Døgn,
Støvregn, der trængte ind alle
e til Skindet. Vejen var i et
ler og Vand, som Vandreren
ved hvert Trin Regnen dryp-
Vandrerens Haar ned i hans
rislede ham ned ad Ryggen.
n stakkels Landstryger, maaske
er, der bar en lille Bylt paa
kæp over Skulderen og i sine
der var givet fuldstændig til
dette Hundevejr.
Fanden have den Regn og Lan-
ved dens Søle!" bandede han.
Bold med hele Historien!"
r aabenbart ikke Vejret alene,
Skyld i hans daarlige Humør.
e Pige," fortsatte han, „kom-
altid i Vejen — ødelægger min
Fanden skal tage mig, om jeg
gjøre hende kjed af Haandvær-

es vandrede han, snart taus
dende af Raseri hen ad den sø-
til han hen imod Klokken fire
ytten, hvor Joan og Lise slum-
deres haarde Leje med Barnet
g.
avde ikke sovet ret længe, Bar-
været meget uroligt og holdt
gen. Hun vaagnede derfor
der blev banket paa Hyttens
un satte sig op og lyttede.
er der?" spurgte hun med
temme, for ikke at vække de to
d hendes Side.
op og luk op," var Svaret.
tale med dig."
dste, hvad der ventede hende.
e alt for længe maattet døje
Luner til, at hun ikke skulde
denne Tone betød. Desuag-
hun ikke. Hun kastede hurtig
der om sig og aabnede Døren.
rie stod for hende.
entede dig ikke i Nat," sagde

jerne være," sagde han. „Kom
har noget, jeg vil sige dig."
ikke inden for?"
Vi kunde vække den lille."
nadte uden for og lukkede sagte
g sig.
ve synligt Skjær bag de mørke
af Morgendæmringens første
viste den følelsesløse Fader
yndige Ansigt og hendes her-
else, der stod ubevægelig foran
øsende Regn. Hendes rolige
en, i hvilken der ikke var Spor
æggede hans Raseri.
og Helvede!" brød han løs.
at jeg er kommen efter dine
g?"
rstod ham kun alt for godt,
blev staaende ubevægelig foran

ender jeg ikke noget til," var

de komme mig i Vejen med en
ke sandt, træde i Vejen for
g havde glemt Historien, ikke
n rar Pige er du! Du trøede
at jeg skulde opdage dine Fag-
det har jeg alligevel, for at
ide det. Du er trodsig nok,
aar du ikke Bugt med. Det
kun sige dig og saa endnu et.
og og sejg trods nogen; men
re ikke ind, at hundrede Aar
mig til at glemme, hvad jeg
ar foresat mig, og du er dum,
ydser min Vej. Og endnu et
ge dig. Selv om det var et
havde for — jeg siger ikke at
an — men selv om det var og
g i Vejen, Tøs, saa se her,
denne Næve kun to Gange at
Stedet for en Gang — det
e — for mig er det ligegyldigt,
ommer først paa Tur — men
høre, hvad jeg har sat mig i
Hovedet selv om jeg skulde brænde evigt derfor."

Hun stod ubevægelig og stum. Maaske var det netop hendes Ubevægelighed, der æggede ham til Raseri.

„Hvad!" skreg Lowrie. „Du render i Hælene paa fornemme Herrer og driver omkring ved Nat og Dag, af Frygt for, at en slig Karls glatte Ansigt skal komme noget til? Du kryber paa dine Kræ efter en Mand, der ikke regner dig mere, end det Snavs, han træder paa, og som — griner dig ud bag din Ryg og tænker ved sig selv, at han behøver kun at række Haanden ud for at faa sin Vilje med dig og bag efter kaste dig i Skidtet. Du lurer i Skyggen af Træerne, naar det er mørkt, for at anholde en Mand, der ikke ved højlys Dag vilde staa et Minut ved din Side! Til Helvede med dig! Inden denne Fløs kom hertil, var der ikke en Mand i Niggan, der dristede sig til at røre dig."

„Jeg har ladet dig tale," sagde Joan. „Vil du nu høre, hvad jeg har at sige dig?"

Han svarede med en Ed.

„Meget af det, du har sagt, er ikke sandt, men noget er sandt. Det er sandt, at jeg holder Øjnene aabne og vil vedblive dermed. Hvis det er et simpelt Prygleri, du har for, saa vil jeg søge at forhindre det; dersom det er et Mord — og det skulde ikke undre mig, hvis det var — da maa du først rydde mig af Vejen, før du naar til ham. Her!" Hun slog sig for Brystet. „Om jeg nogen Sinde har været bange for dig — som Barn eller som voksen, nu er det forbi!"

„Tror du?"

„Du ved, hvad jeg mener," svarede hun.

„Ja," sagde han. „Jeg vilde være fordømt, om jeg ikke ved det, og der har du Lønnen for din Umage!" Han løftede Haanden og slog hende til Jorden med et Slag, hvorefter han gik sin Vej.

Hun havde modtaget Slaget, uden at give et Kny fra sig; Lise og Barnet sov rolig der inde i Hytten. Regnen og Morgenkulden bragte hende efter Haanden til Bevidsthed igjen. Hun følte sig mat og syg og en brændende Smerte i den ene Tinding, hvor hun havde faaet Slaget. Hun prøvede paa at rejse sig. Det lykkedes, og hun støttede sig til Muren. Hun havde allerede tidligere maattet døje saadanne Slag, men aldrig havde hun følt Nedværdigelsen saa bittert som i Dag. Hun lagde sin Pande paa Armen, hvormed hun støttede sig til Muren, og udstødte et dybt Suk.

„Det vil var længe, før dette Slag ikke spores mere," sagde hun. „Jeg maa holde mig hjemme. Jeg kan ikke have, at han skal se det, skjønt jeg har faaet det for hans Skyld."

24. Kapitel.

Der var gaaet nogen Tid, siden Derrick havde set sin tause Ledsagerske paa sine Hjemture om Aftenen; men den første Nat efter Begivenheden i forrige Kapitel var det, at han traf hende igjen og opdagede, at det var Joan.

Denne Overraskelse voldte ham ikke nogen Glæde. Hendes tause Nærværelse syntes ikkun at udvide Kløften, der var imellem dem. Hun var rede til at beskytte ham mod Faren, men selv under Bestræbelsen herfor holdt hun sig paa Afstand. Hun gik sin egen Vej, som hørte de til to forskjellige Verdener — som kunde det Rum, der skilte dem fra hinanden, aldrig overskrides.

Derrick følte i Aften den inderligste Attraa efter at tale med hende. Han havde længe næret Ønske herom, men i Aften var han i en Stemning, da Hjertet føler Trang til at løbe af med Forstanden. Og hvorfor skulde han ikke tale til hende? Hvis han virkelig var i Fare, saa var hun det ikke mindre, og det var hans Pligt at gjøre hende opmærksom paa, at han ikke frygtede Faren og at han kunde undvære hendes Beskyttelse. Hvorfor skulde den stakkels Pige stille sig imellem ham og den Mands Hævn, som allerede en Gang havde trukket det korteste Straa i Kampen? Da han var kommen til et ensomt Sted paa Vejen, vendte han sig brat om og tiltalte hende.

„Joan," sagde han.

Han saa hende studse og nøle og blev derved bestyrket i sit Forehavende. Faa Skridt bragte ham i hendes Nærhed, og da Joan saa dette, sagde hun hurtigt:

„Bliv ikke staaende hos mig. Dersom — dersom De vil, kan vi gaa ved Siden af hinanden."

„Er der Fare paa Færde?" spurgte han.

(Fortsættes.)

Smæld og Smuld.

En narret Kræmmersvend. En fortryllende ung Pige kom sammen med sin firsaarige Bedstemoder ind i en Butik. En friseret og pomadiseret Commis k m med sit mest elskværdige Smil hurtig hen imod dem og spørger, hvad den skjønne Kunde ønskede. Pigen ønskede at se nogle Silkebaand, og den høflige Herre bragte straks hende hele Butikkens Lager. Da hun havde set lidt paa dem, spurgte hun: — Hvor meget koster Meteren? — Et Kys —, sagde den belevne unge Mand. — Tak, vil de saa give mig 10 Meter, Kyssene kan De faa hos Bedstemoder.

„Sent i Seng og tidligt oppe, korter Vejen til Hjemmet histoppe," men tidligt til Sengs og en Little Early Riser er Pillen, der gjør Livet længere og bedre og visere. Sjøholm.

Recepten. Lægen: Naa, har de fulgt Recepten, som jeg skrev til Dem i Gaar?

Patienten: Nej! Hvis jeg havde gjort det, havde jeg brækket Halsen.

Lægen: Saa — aa! Hvordan kan det forstaaes?

Patienten: Jeg har kastet den ud af Vinduet.

Andre Mediciner kan maaske hjælpe, men for at gjøre Forvisning dobbel sikker, brug DeWitts Sarsaparilla til at frugtbargjøre, rense og fornye Blodet. Sjøholm.

Døbenavnet. Moderen: Jeg ved ikke, hvilket Navn vi skal give vor lille nyfødte.

Ung Søn: Mo'er, jeg tror ikke, vi skal give ham nogle af de Navne, Fader kaldte ham sidste Nat, da han skreg. Jeg tror, han vilde blive kjed af dem, naar han blev stor.

Mrs. L. R. Patton, Rockford, Ill., skriver: „Af personlig Erfaring kan jeg anbefale DeWitts Sarsaparilla, en Kur for urent Blod og almindelig Usundhed." Sjøholm.

Diskefilosofi. Ekspedienten: ....Og naar skal saa Frøkenens Forlovelse deklareres:

Kunden: Min Forlovelse? — Jeg gifter mig overhovedet ikke.

Ekspedienten: Naa —! Naar unge Damer som De kjøber 1000 Ark Brevpapir, men kun 50 Konvolutter — saa stikker der noget under.

Det er en fast og uforanderlig Lov, at for at have god sund Helbred, maa man have rent, rigt og tilstrækkeligt Blod. Der er ingen kortere eller sikrere Vej DeWitts Sarsaparilla. Sjøholm.

Ubegribeligt. Første Student: Hvorledes Du med al din Gjæld kan være i god Humør er mig ubegribeligt.... Kan Du virkelig sove roligt, om Natten?

Anden Student: Som et Murmeldyr! Men hvorledes mine Kreditorer kunne sove roligt, det er mig absolut ubegribelig.

Det er en medicinsk Regel, at den mindste Dosis, som udvirker Kuren, er den bedste. DeWitts Little Early Risers er de mindste Piller, de kurerer og er de bedste. Sjøholm.

Uheldig. Forhørsdommeren: „De har altsaa dræbt Deres Modstander i Duel, men det skete vel ikke fortsætlig?"

Studenten: „Nej, tvært imod. Jeg vilde skyde ved Siden af, men fejlede."

Dr. N. Rosenberg Co. i Chicago er bekjendt over hele Amerika for den samvittighedsfulde Maade hvorpaa det behandler sine Patienter. Der er faa Læger, som nögensinde har gjort sig saadan Umage som Dr. Rosenberg Co., og derfor har det ogsaa ofte lykkets for dem at helbrede Syge, som vare opgivne af andre Læger. Den største Del af Patienterne behandles gjennem Brevskrivning. Se Avertissementet i en anden Spalte.

Ved Eksamen. Professoren: „Hvad mener De, der vilde være sket, hvis Henrik den fjerde af Frankrig ikke var bleven myrdet?

Studenten: „Han vilde nok senere være død".

Det første Skridt.

Du er maaske afkræftet, kan ikke spise, kan ikke sove, kan ikke tænke, kan intet gjøre tilfredsstillende, og det undrer dig hvad der kan være i Vejen. Du bør da lyde Advarslen, det er det første Skridt til nervøs Afkræftelse. Du trænger til en Nervestyrker og en saadan vil Du findes i Electric Bitters. Overraskende Resultater opnaas ved Anvendelsen af den store Nervestyrker og Smertestiller. Appetiten vender tilbage, god Fordøjelse indfinder sig, og Leveren og Nyrerne gjenoptage sund Virksomhed. Prøv en Flaske. Pris 50 Cts. paa Sjøholms Apothek. 6.

Mærkelig Trøst. Tandlægen til en jamrende ung Pige, som har faaet trukket en Tand ud: „Trøst Dem, Frøken, Tidens Tand, som har borttørret saa mange Taarer, vil ogsaa nok lade vokse Græs over dette Saar."

Er du sløv, nedstemt og dum; er dit Blod tykt og uvirksomt; er din Appetit lunefuld og usikker, behøver du Sarsaparilla. For de bedste Følger tag De Witts. Sjøholm.

En Aarsag. Obersten til en Rekrut, der første Gang er kommanderet til Skydeøvelse: „Naa, De skyder jo overordentlig godt. Af fem Skud to i Centrum er særdeles slinkt. Hvad er De som civil?"

Rekrutten: „Krybskytte, Hr. Oberst."

Man bør vogte sig vel for Kvaksalvere, disse Pestbylder paa vort Samfund, thi de foraarsage større Skade og Ulykker, end man tror. Vil man være sikker paa en grundig Helbredelse, bør man henvende sig til den bekjendte skandinaviske Læge Dr. Westfelt og erholde hans Bog „Vejen til Helbred og et lykkeligt Liv." Send 6 Cents i Frimærker samt Adresse. Se Avertissementet.

Ethvert Menneske som har Spor af Interesse for sit eget Velbefindende maa indrømme Sandheden af, at Forebyggelsen af en Sygdom er baade billigere og bedre end en Kur, som i de allerfleste Tilfælde er baade svækkende, langvarig og kostbar. Mangfoldige er de Sygdomme, som er bleven brudt i sin Begyndelse ved at man har havt den ypperlige Medecin Kuriko staaende i sit Hus for paakommende Tilfældes Skyld. Dette er en Kjendsgjerning hvorom ingen behøver at tvivle. Nu paa denne Tid af Aaret, da Vaaren staar for Døren, skal man til at forberede sig for Vaararbejdet og da gjælder det at have sine Legemskræfter iorden. Til at rense Systemet, til at opfriske Blodet gives der ikke nogen bedre og mere virksomt Middel end den bekjendte blodrensende Medicin Dr. Peters Kuriko.

Praktisk Forretninssans. A: „Hvorfor vil De ikke have Møller optaget i Deres Forretning?"

B.: Han drikker for stærkt."

A.: „Men De spytter da heller ikke i Øllet."

B.: „Netop derfor passer vi ikke sammen."

[illegible] mig at erholde [illegible] „Little Giant"-[illegible] [illegible] Tiste [illegible] til Maanet; [illegible] og behagelige, at ingen [illegible] Uregelmæssighed ved deres [illegible] Blot en Pille hver Dosis, og [illegible] i en Pakke, nok til at vare en [illegible] Kur. — Apotheker Sjøholm, Dannebrog, Nebr.

Kløgtige Folk er de første til at kjende en god Ting og kjøbe den. Vi sælger Little Early Risers til mange kløgtige Folk. Er du ikke kløgtig vil disse Piller gjøre dig opvakt. Sjøholm.

Naturhistorisk. Sønnen: Hvad er det for et Dyr?

Faderen: Det er en Dromedar.

Sønnen: Men Fader, en Dromedar saa vi jo før, og den havde kun en Pukkel, mens dette Dyr har to.

Faderen: Ja ser Du, min Søn, dette Dyr her er en pukkelrygget Dromedar.

Bucklens Arnica Salve.

Er den bedste Salve med Sø[illegible] Jnvelier, gamle Saar, Sut[illegible] ken Hud, Frostskade, Vulfrost [illegible] Lyderne og Udslæt. Den kurer [illegible] mærhaider eller ingen Betaling. [illegible] garanteres at give fuldkommen Tilfredsstillelse, eller Pengene gives tilbage. [illegible] Prisen 25 Cts. pr. Æske.

Forhandles af Apotheker. Sjøholm.

Beggs Hoste-Sirup har vundet sin [illegible] gode paa dens egne Meriter. Den er [illegible] virksom i et Tilfælde af [illegible] i en trist Forkjølelse, [illegible] kjedelig hindrer Søvnen, [illegible] og Luftrørene ikke [illegible], og de derved lih[illegible] af M. Sjø[illegible] Dannebrog, Nebr.

En lille Piges Erfaring i et Fyrtaarn.

Mr. og Mrs. Loren Trescott passer Fyrtaarnet ved Sand Beach, Mich., og har en 4 Aar gammel Datter. I April fik hun Mæslinger, der paafulgtes af en frygtelig Hoste og udartede sig til Feber. Lægerne hjemme og i Detroit behandlede hende, men forgjæves; hun blev stadig daarligere indtil hun blev „et Skelet". Saa prøvede hun Dr. Kings New Discovery, og efter Brugen af 2½ Flasker var hun fuldstændig rask. Folk siger at Dr. Kings New Discovery er værd sin Vægt i Guld, dog kan du faa en Prøveflaske frit hos Apotheker Sjøholm. [6.

De vasker sine Klæder

med

SANTA CLAUS SÆBE.

* *

Det er Grunden til deres smukke Udseende.

Fabrikeres alene af

N.K. FAIRBANK & Co. CHICAGO.

Ollnge Mænd

som have Lyst til at lære at kjende sig selv, skulde skrive efter et Exemplar af Dr. Rosenbergs berømte Bog

Ungdommens Haandbiver.

Bogen omhandler Livets Hemmeligheder, Ægteskabet, Forholdet mellem Mand og Kvinde, hemmelige Synder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. s. v., og er i høi Grad interessant. Sendes frit i forseglet Omslag til Enhver ved Modtagelse af 4 Cents i Frimærker. Adresser

Dr. N. Rosenberg Co., 41 S. Clark Str., Chicago, Ill.

[TRADE MARK]

DR. A. OWEN.

The Owen Electric Belt & Appliance Co.

205 to 211 State St., Chicago, Ill.

Atter et frivillig afgivet og beediget Vidnesbyrd.

Aastad, Minn., Marts 13, 1892.

The Owen Electric Belt & Appliance Co., Chicago, Ill.

Ærede Herrer! I omtrent 28 Aar har jeg lidt af Gigt og har i lange Tider været sengeliggende. Jeg laa engang tilsengs i fjorten Uger og var saa daarlig, saa mat og elendig, at jeg paa ingen Maade kunde hjelpe mig selv. Om Mad havde staaet ved Sengen, vilde jeg have sultet ihjel om jeg havde været henvist til min egen Hjelp. Flere Gange har jeg været i næsten lignende Omstændigheder, til jeg for lidt mindre end et Aar siden forskaffede mig et af Deres No. 4 Belte med tilhørende Apparater. Dette gav næsten øieblikkelig Lindring og efter omtrent en Maaneds nogenlunde stadig Brug blev jeg kvit det værste af min gamle Plage, og kan idag sige, at jeg tror mig selv helbredet, da jeg de sidste 10 Maaneder ikke har følt det minste Tegn til min forige Fiende — Gigten. Min Kone har ligeledes med stor Fordel brugt Beltet for samme Slags Sygdom, og vi kan i Forening, sige at vi ikke for nogen Pris i Verden vil skilles af med Beltet om intet andet var at faa igjen. Jeg har troet dette at være min Pligt, at meddele min Attest, og min Tak for hvad De har udrettet for de lidende i Almindelighed og for mig iærdeleshed, men jeg vilde vente saa længe til jeg selv var nogenlunde overbevist om, at Ondet var borte for bestandig, og som jeg har god Grund at tro, da jeg som før sagt ikke har følt det ringeste af nævnte Sygdom de sidste 10 Maaneder, og jeg vil anbefale Brugen af eders Belter til alle Lidende paa det allerbedste. Ole N. Brevig.

Underskrevet og beediget foran mig den 14 Dag af Marts 1892.

O. G. Brandt, Justice of the Peace, Otter Tail Co., Minn.

Helbredet! Dyspepsia, Dårligt Blod, Stærk Hjærtesygdom, Ryg-, Bryst- og Nyre-Sygdom, [illegible] Lever, Voldsom Hovedpine, Træg Stolgang.

Dr. Owen. Spink, Co. Dak., Marts 24. 1892.

For omkring to Aar siden nu iveer kjøbte jeg et af Deres No. 4 Belter. Vistnok havde jeg ikke stor Tiltro til samme, men da jeg havde prøvet saameget andet, vilde jeg ogsaa give dette en Prøve. Jeg led af Dyspepsia i høieste Grad, hele Maven og Blodet var ødelagt; Ryg, Bryst og Nyrer var meget daarlige, en meget stærk Hjærtesygdom og daarlig Lever, ofte en voldsom Hovedpine, belagt Tunge og træg Stolgang. Jeg brugte Piller ifslæng samt mange Slags Mediciner, jeg søgte mange Læger, men alt til ingen Nytte. Af flere af de ovennævnte Sygdomme havde jeg lidt i mere og mindre Grad i 10 a 15 Aar og da jeg paa Vaaren 1890 blev angreben af La Grippe, blev jeg fuldstændig nedbrudt. Da var det at jeg købte et Belte med Nygradsapparat og ved stadigt Brug af samme følte jeg fort [illegible] en forøvrigt Forandring, og inden et Aar var gaaet, var jeg helbredet for alle mine Onder. Jeg vil altid have Deres Belte i fuld Orden i mit Hus. Der var mange forudset mig [illegible] paa Elektricitet i Deres Belte, men efter en ten selv at have erfaret samme [illegible] Virkningerne paa andre er de nu kommet paa andre Tanker. Indlagt vil De finde Betaling for et nyt Belte No. 4 med Nygradsapparat. Mit Maal har de her. Jeg vender alle og enhver som maatte lide af et eller andet Onde at anskaffe sig et af Dr. Owens Belter; de vil aldrig angre paa det. Ærbødigst

Box 44. Martin J. Setran.

Havde sikkerlig været Krøbling om ikke Beltet havde hjulpet ham.

Dr. A. Owen. Minneapolis, Minn., April 2. 1892.

Herved fremsender jeg min hjærtelige Tak til Dem for det Belte som jeg fik fra Dem. Jeg havde da lidt af Rheumatisme i meget lang Tid, væsentlig i Ryggen, Hoften og Benet. Den var meget haardnakket, og jeg var udnelig til alt Arbeide. Mit Ben begyndte allerede at blive kroget, saa jeg nu sikkerligen havde været Krøbling, om jeg ikke havde faaet et af Deres vidunderlige Belter. Ved Anvendelse af dette kunde jeg 8 Dage efter Modtagelsen gjenoptage mit Arbeide. Jeg havde før prøvet flere af de bedste Læger. men uden Hjælp; alle mulige Slags Smøringer og Plastre, men til ingen Nytte. Næst Gud har jeg Deres Belte at takke for min gjenvundne Helbred, og jeg anbefaler alle, som maatte lide af en lignende Sygdom som jeg, at henvende sig til Dem, for at finde en sikker Hjælp.

Box 462. Med sand Høiagtelse O. Christiansen.

Kjøbere gjøres opmærksom paa, at Belterne sendes fragtfrit til Europa. Skriv Dine Breve paa Norsk eller Dansk; dette vil lette Expeditionen betydeligt.

The Owen Electric Belt & Appliance Co.,

205 to 211 STATE ST., CHICAGO, ILL.